

Pacific Herald.

Vol. 25.

Tacoma og Portland, Wash., 119 So. 11 St. 5 Mars, 1915.

No. 10

Bor Prebbers bille Gang fra Jerusalem til Golgata.

af
Kog. Peder Hæsleb, Bislay
ved N. Hjelstod.

(fort. fra fort. Rummert).

Vi se Jesu's gang til Golgata. Fortvivelsens Vært, som han gis på Torturens Værg (Matt. 27, 1-3), stont de vore fan ulige, det var en hellende af blomster og det andet hinlende af dundanner. Der klæmmede han kraftigt som Salen, det bringte ham stækket Agnere; det rømte Jøderne: "Denne er min Dan den elstelige!" her rømber Tønner: "Min Gud, min Gud, hæsler hører du forladt mig." En ulige var både to Værgen, men Christus gis dog med sine stor frimodighed til penge. HU! at vi saaledes maa betragte os, der gaa til den fort til os Torturens! Den, der ved, hvad Penitensien, som man doglig man gjør, først, hvad Tønner er, som doglig begaas, hvilken Tønner Tønner, som doglig man fortoges, har at få, hvad Guds Kærlighed er, som vi ikke har, men Guds skulde skalude underude, — han archede ikke, fordi han skal ha. Hvorfor skalde vi græde for at formue bort im Tønden, græde forst vrede Tønner gænde forst vrede front, græde for at få ombrudt vor knage Tro med Guds Kærligts Velkunffe, græde for at formue til Jesu? Et end en ful Tøn for Brudrenen til en vendelig Himmelherd. Hvo, som det betraffer, vil også i sin Tøn sige med Christus: "Hæsler ikke over mig!"

Hæsler over Guds selu.

Men iden det dog ikke kan nævnes underledes, end at alle disse Omstændigheder i Christi Lidelses udvejlig man ikke var bort Tøn og fremfalte Tøn og Gænd, nu, han vilde Christus os selv, hvad vi har at græde over, idet han siger: "Hæsler ikke over mig, men over Guds selu. Vi har da mere farvag til at græde over vor Tøn, end over hans Tøn. Det er intet komiskt ved hans Tøn, men af! der er meget kærligst i vor Tøn. Den Tøn kan med rette kaldes Christi Tøn, men vor Tøn er Tøndens Tøn. Vi harre ikke osene

et lideligt Legeme, men også et Dødens Vægne. Jeg elendige Menneskel har sel fri måg fra dette Dødens Vægne? (Rom. 7, 24.) Vi er i os selv levende døde, adjilste fra Gud; gæredet berløs over Edet selv.

Jeg sagde om Christi Tøn, at den var Syndens Tøn, Djævelens Tøn, Christi Tøn, vor Tøn og Syndens Tøn. Det er Syndens Tøn, Djævelens Tøn, Christi Tøn, vor Tøn. Vor Tøn er Syndens Tøn. Iaallænge nemlig, som det rette Tøn ikke ved Christi Tøn er blevet vor Tøn. Det lever da ikke andet end Synd i os, der bor intet godt i os; Synden berister i os. Duormange er ikke de, som have Ræven af at leve og ere deg døde. (Job. 3, 1.) Duormange er ikke de, som syner, at der er lidt Tøn i os lidt Gudsfrugt hos dem, men betragter man even noget usæd, saa er der intet andet end en beskydlig Tøn, et knærende Andet; Hver kærlige Vært, som røre sig i deres Tønde end veimlende Orme i et dødt Legeme. Et et jaandant Tøn andet end et Syndens Tøn og er det ikke al græde over? Vor Tøn er et Djævelens Tøn. Iaallænge vi lever uden Christus og Livet i hans Tøn. Der lever Duormange Djævel i os, som der findes beristende Vært og Synder i os. Ved dem beholde Satan sit Rig i os, og han forsøger sig, idet han alger sig andre Under til sig. (Quf. 11, 26.) Det er forsøgsmægt, Christus uddeos at en vindue som Djævel, af en Vært en Region. Det er forunderligt, at en Synder kan være glad i sin Tønd i en Hellst. Han kunde det ikke hvis han troede Guds Ord og betraffte givelsen Guds, der boer i hans Hjerte. Et ikke et jaandant Tøn at græde over? Vor Tøn er vor egen Tøn. Vi bare i os den Tøn, som skal udbrøde dette Legeme. Mit Skud er Os, og al dets Kærlighed er som en Blomster ved Morten. (Os. 10, 6.) O, den tilstand i vor Tøn er Gænd nos til, at vi har at græde derover. Raar vi betraffe vor Tøn Kærlighedselighed og Hærgjengelighed, man må vi vel sige til al forhållig Kærlige: "Gud gjør du?" Og til Værtener: du er galen. (Prest. 2, 2.) Et det da ikke bedre, at gaa til de fuldes Livets Tøn, men vor Tøn er Tøndens Tøn. Vi harre ikke osene

(Prest. 7, 2.) — Vi harre farvag til at græde over vor Tøn, for det er Christi Tøn. Gærdi vi harre levet ingeligt, inaatté hon da kom en Ugædelig; mere Synder harre raabt førføjet over ham, længe før Jøderne roede det i Pilati Domhus, rumme vi end sige: "Vore Hænder harre ikke udset dette Blod, og vores Hænder harre ikke ført det." — 5. Moseb. 21, 7. — joa tæt vi dog ikke si, at vores Synder harre ikke forærfaget det, eller at vi ikke er stuldige i hans Tøn. Gid vi ikke endnu vaarm forhæftede Jesus ved vor Synk, og herued høre hæmmeret nærrer end Jøderne, vi, jæst bedre hjælde ham. Vi forgride os da vores hænde fortærpede Hærlighed, mensens de fortærpede sig på vores Hærmæsters Kærlighed. O, gæredet over Guds sel og Guds Barn. Gæredet ikke alene over, at der var mange fan til god, at deres Barn ere vores Sønder, om andre, at deres Vært vides om deres Synder, men derover, at der om alle fan siget, at deres Sønder ere de Røstre, vi dobbelt male.

Gid vorr Hoved vor Vand.

O, at vi kunne græde, som vi burde derover; o, gid at vorr Hoved var Vand af og vorr Vand var Gænd Ajjel (Qer. 9, 1.) Det er godt, at vi have Kærlig med andre og græde med de Kærlighede, men alleredst er det at have Kærlig med vores egne Djæle. Det er en usæd Barnelighed, at vi i det Timelige hjælpe andet, men lade vorr egne Djæle usædig forgaas. Kærligheden befalge Tølberen, men Tølberen befalge os gæde over sig selv, sigerne: Gud var mit Sønder naadig. Kærligheden fremfaldes af sig selv, Christus dommen begynder også af sig selv. Gud sagde sig selv. Alt lader os ikke græde over at Verden gætt os imod den et det ikke var. O, lader os ikke standse den skilte, den Gænd, naar vores Tønner flyde fergjæste, men derimod andre Tønner et arbejde. Tøn — græde over Synden. Vi funde ikke bedre amende vorr Tønner; de bliver for os et Vand, knæmed vi kunne to os, en Kærlighed, hvoret ved vi ikke stand til at se den rette skift i Christi Tøn, en Melbuds knævede Tøndens Lust drehes i os. O, at vi næstens funde andre over

Gænd og Skulde da høste med Glæde; vi skulle på engang komme til at løse vores Reg. Det hører Taate skulde til jævne Hundredefeld Træst Gært og Tældsfeld Glæde i Glænneien. Vader os glæde os i Glæd med Glæde. Se, Jesu går nu til din Tøn og siger: "Gæredet ikke over mig; han gør den fort at berede os et Tøn. En lidet Stund løber han os blive efter, for at vi den Stund skalde græde over os selv. Raar vi da vel have grædt, til han salde os bort og sige: "Gæredet nu overfor over mig eller over Guds sel. Gæder Guds sel over mig; thi en jeg var da, en jeg lever. Glæder Guds sel over Guds sel; thi en skulle jeg for at leve med mig. O, Guds evigdom står ved Gænd, op opbold os med Glæde!"

Forts.

LUK. 10, 17-20.

Wherever we are in this world, we notice two great forces opposing one another, the forces of good and evil. One is always trying to build up and strengthen that which is good, the other is busy with destroying good in order to replace it with evil. As two armed armies at war, each trying to promote its own interests, likewise we find the powers of good and evil to be in this world, and all mankind subject to their influence. Whoever we are and wherever we may be, these two forces will work diligently to enlist us in their service.

What is the cause of this fierce struggle?

The true answer to this question we find in the Bible. There God tells us the history of good and evil, the meaning of this great struggle going on from day to day between good and evil. Our Bible tells us that evil had its origin among the angels. God created everything good at the beginning, but one of the angels rebelled against him, because an evil spirit and others followed. When God created man to be blessed as an object of God's love, the leader among the fallen

angels, Satan, did not hesitate to bring about a fall also among men. We know how he gained an entrance for sin into the heart of our first parents. Man, the crown of God's creation here on earth, became subject to sin. Sin corrupted his heart so that he became a willing servant of sin, and from that time evil has been in this world as an opposing force to God and all that is good. Immediately after the fall, God gave his promise concerning a Saviour to mankind, a promise which he repeated time and again until the Saviour finally came. God gave to man the opportunity to know, not only how he had fallen, but also how he might return, through faith in Messiah. As a result of this message some believed, hope was kindled in the heart, they began to long back to God and wanted to serve him. From that time until now, there has been a division among men as we see it today, some still serving sin according to the natural desire of the heart, others serving God, rejoicing in that which is good. Thus the struggle goes on between good and evil, between God and Satan.

What is the object of this struggle.

Our salvation or damnation, nothing less. If only this truth could sink deeply into the individual heart, how different many things would begin to look. If we could learn to see in all that meets us from day to day, an attempt either from God or Satan, to draw us nearer to them, how much more careful we would be. There is too much dreaming of heaven without thinking of hell just a real and just as possible and even more so as Our Saviour has indicated that true faith shall not be very common at his return. It is not popular to speak thus in our day, but what shall we do? The Bible speaks with certainty about that which we now have heard concerning the cause and object of the struggle between good and evil. Nothing is taught more clearly than exclusion from heaven by reason of our natural depravity and sins, unless we believe in Jesus Christ as our Redeemer. Warnings are given us time and again to watch and pray, lest we loose eternal salvation. Considering what is at stake, our eternal salvation, we hope that none of us are in doubt as to what power, good or evil, is entitled to our service. But suppose

we realize this and wish to serve God—where may we do the most good?

Again we turn to our Bible in order to find out what is good according to God's opinion, and what do we find? What is the one great theme of the Bible?

The salvation of man. The Bible tells us that the greatest good that may befall a person is knowledge concerning his own true condition on account of sin, and faith in the salvation offered to man through Jesus Christ. To extend this knowledge and faith has been God's greatest object from the very beginning when sin first came into the heart of man. Or what is it we read about in our Bible? What does the Old Testament tell us? It concerns itself chiefly with the progress of the word of God, the progress of the message about Messiah, the attitude of the people towards that message. The history of mankind, which God himself has caused to be written concerns itself first and last with the question, "What think ye of sin and salvation from sin. What think ye of Christ? The offerings, the tabernacle, the temple service, the peoples attitude towards these things, is what everything written in the Old Testament concerns itself with. And how is it in the New Testament? The same. How the word of God concerning Christ, was received by those that heard it, this is the keynote of the New Testament. Through knowledge of sin and grace comes faith. Nothing else is able to change the heart of man so that he will believe God, but the word of God. Faith cometh by hearing, and hearing by the word of God. But who are God's agents in making his word known among men? Who is working diligently to extend it as far as possible? His church. Or how many outside of the congregation do you know to be interested in making known to others what God has done to save us? If faith is the greatest blessing that might befall a person, and faith comes only through the word of God, and the church, the congregation is the agency through which the word of God is propagated, then you know where God wants also you to be. He wants you to work in his congregation, his church, for the extension of his word, that more may

believe and be saved. That this work is the all important work from God's point of view, we learn also from our text today. What do we see in this text but statements showing the salvation of mankind more important than everything else. Here we see Christ having come to take the personal leadership against sin and Satan, to crush the head of the serpent. We are told about the return of the seventy. They had been sent on a journey, preaching the word of God, telling the people about the kingdom of God being at hand. And what had been the result? Even the devils had to flee. The word of God proved itself to be then as now, a power unto salvation for every one that believeth. And what did Christ answer them? He refers to Satan as the ruler among the evil powers. He sees him lose his power in heaven and on earth. Christ rejoices in this and gives the promise to the disciples that nothing shall harm them in their work of preaching. But after all, he adds, do not rejoice so much in this that you seem to have been successful in your mission work, but rejoice in this that your names are written in heaven. What do we learn from this text then but that it is true what we heard before about the powers of good and evil, God and Satan, and Christ as the Saviour. When faith in what the word of God tells us about these things, comes into the heart, then we desire to serve him who saved us. Because of faith in these things, our fathers labored as they did, to organize congregations, build churches and schools, teach the word of God wherever they went. Faith in what we have heard here also today, accounts for all the labor, time and money, laid down at this place for no other purpose than this, that someone here might learn to know God better, the meaning of life, the way of salvation, and by reason of faith in these things, become servants of God for time and eternity. Many of us who are here today received a Christian education here because someone else thought of our eternal welfare before we knew these things. We finished our course here and went out into active service in the world. What has that service been? Were we true to the ideals held up before us while at school? Has our influence been a force for

THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY AND BUSINESS COLLEGE

20th Year
Opened
Sept.
22

Gym.
Building

Second
Semester
Opens
Jan.
29

Main
Building

WHERE IT IS.—At Portland, Washington, a suburb of the City of Tacoma.

WHAT IT IS.—A Christian school for young men and young women. The oldest, largest, and best equipped Lutheran school on the Pacific coast. Fully accredited by the University of Washington.

WHAT IT HAS.—Christian years of successful experience. A large staff of well-educated, experienced teachers. A beautiful location, a large modern wooden building, a new gymnasium, a well furnished library and library, the beauty and goodwill of former students.

WHAT IT OFFERS.—Quick and thorough preparation for COLLEGE, TEACHING, BUSINESS, or life.

ITS COURSES.—Classical, Modern Languages, Science, Natural, Commercial, Household, Business Science. Special Department for Indians. Short courses in Piano, Voice and Violin.

ITS STUDENT ACTIVITIES.—Athletics, Board, Orchestra, Chorus, Glee Club, Debating, Laundry, and Mission Activities.

SPECIAL FEATURES.—Christian atmosphere, high influence, forest pine air, recreation, short terms, no elaborate examinations, good results in selecting students. Students may enter any time and find classes to suit them. All are welcome regardless of age, nationality, or church connections.

EXPENSES SMALL.—Tuition, board, room, and washing, \$10 weeks; \$120; 18 weeks, \$200.

\$ weeks, \$10. Charge to attend school does not pay part board or a hotel.

Catalogue tells how we do it. It is free. Read for it.

Address
R. J. HORN, President,
Portland, Wash.

Pacific Herald

Kristelig Ugeskrift af Pacific
Lutheran University Association.
Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
Phone Main 4270.
912 Bo. 17th St., Tacoma, Wash.
Bindet kostet

Før Aaret 1.75
Før Aaret til Canada eller Norge 1.00

Betaling for Bindet sendes til "Pacific Herald," Parkland, Wash.

Nyheder man ønsker skal tilgå i
Ugen, at de rækkes her til samst. Tirsdag.

Adresseforanvisning.—Når en Abon-
ment forandrer Adressen, skal denne
straks opgives både den nye og den
gamle Adresse for at Bindet kan bli
stanset til den gamle og i Stedet sendt
til den nye Adresse uden Ophold.

Entered as second class matter No-
vember 6, 1898, at the post office at
Tacoma, Wash., under the Act of
March 3, 1879.

R. R. Gade, Parkland, Wash., er
en Stifter for Døvenskabet i
Parkland.

Alle Penge til Dømmet sendes til
ham.

Philadelphia Offerdag.

Den 12te Februar, Lincoln's
Gudselsdag, hørde Philadelphia Be-
folkning bejættet at udmærke en el-
ler anden Lugsærtitel for ved be-
drevne ivarede Penge at få et stort
et Hjelpefond for Arbejdsløse. Da-
gen begyndte kl. 12 M. Torsdag og varte til kl. 12 M. Fredag. Mange af Voens mest fremragende
Mænd og kvinder tjente på stem-
men, som foretaktes her.

Ga. vi kunne vist gjøre meget, hvis
vi bare ville være sammen. Andre
Døjer, lad os betenke over Fædre
og Rosdærende. Har i de store Dø-
jer Dog formet Arbejdsløse el-
ler arlige Mænd, og leder om Mænd
og Mænd. Det er jo ikke at mætte
Hje Rei.

Er der nogen af "Herald's" Døje-
re som vil og kan hjælpe, skal "Her-
ald's" Spalter kom til Trænere og
fældere for Pengene.

Parkland Døvenskabet.

Dør har vistlig at sende et mange
Gaver. Der trænges meget for en
Jor klar Kvibaldning.

Børnene har det i alle Mæder
godt. Men hal man findt giv-
den god Vie. For man der ikke
Mæd og Blæder og Penge.

Du, som leser dette, hvilket: Har
du Dørn hørt? Ja, fort nu, at du
ved Eggdom eller Blæsse kunde Min-
trungen til at sende din Dørn til
Dømmet, træf du da ikke, at det ikke
er gjort dig godt, hvis du vildte at
gavmilde Mænnerne gjorde det mulig
for dig at have gjorte det.

Men blænde jor ikke Taftemmelighed
for, at du har Raad til at beholde
dine Dørn hjemme, gjøre dig

gammel og vortig døvnethed. Sæt
dig straks ned og skriv et brev og
send Penge til Dømmet.

Gjæs du fortænke at sende Ma-
ner til Dømmet, da kan det komme
til det, at Gud ikke tige disse Penge
for dig frainden Mand.

Giver ikke at gjøre vel og meddele
tæt forbundne Døfer behøge Gud vel
skriftlig over tilknytning min.

Merk.

Tak til alle Herald's Døbere, som
har sendt os tilbundenspenge. Det er
alle jor let at få de nødvendige Pen-
ge i disse haarde Tider. Døfet kan
vi ikke sige, hvor taknemmelige vi er
mod alle, og de er mange, som kom-
mer Pacific Herald ihu og indsender
sin Rundtagnet.

Gjæs harber at rigtig mange vil
fortætte med at gjøre dette.

Gjæs siner også tak for de mange
venlige Dø, som følger med. Det er
til stor Samunitring. Tak for alt sa-
mud velgjænde Dem.

25 Aars Jubilæum.

Da Redaktionen fandt hvide Kule-
ring at være tilstede ved et Møde,
næstlig Søndag Aften, under de sto-
re Festigheder i Kuleshing 25 Aars
Jubilæum i Immanuel's Menighed.
Pastor O. H. Stubb holdt, Seattle,
Wash., jor han ikke gav nogen
Betænkning mit. Men hælder i næste
Nummer at han fuldstændig Beret-
ning om det. Saa meget fan vi sige,
at det var et enklaarnde væske, stor
Jest alle de fire Døge, den varer.

Fra Vort Virkefelt.

Tacoma, Wash.

Gudsstjenester i Vor Fælders Kir-
ke, Sud 3 og 17de Gade, Holmen fra
Engelst. Kl. 11. Mørkning paa
Kirke Kl. 7:30. Ungholmsselskab
Søndag Kl. 5. Lunch servert. Sa-
ret under Tirsdag Aften. Grinde-
foreningen møder Torsdag i Kirke-
holmen. Mrs. H. A. Deener og Mrs.
J. G. Karen er Verlænder og inddæ-
der alle. Gudsstjeneste Fredag Aften
Kl. 8 i Kultret O. Olivets Hjem,
702 Bo. 52de Gade. Gudsstjenest
paa Engelsk i Chapellet Kl. 3 Søndag

Pastor Noel fra Oslo, Mrs., og
Domindemande L. C. Geiss var Døfere i
Prostegården Tirsdag Aften. Le-
værelse til Son Francisca Onsdag
Morgen.

Vancouver, Wash.

Vancouver Bo. Kath. Menighed
ved Engelsk. Wash., holdt sit Ma-
ner den 21de Feb. Saa med Med-

lemmer blev ved dette Møde opdag-
ne i Menigheden, John Swalling og
familie, samt Gulle E. Sæther og
familie.

John Swalling er født i Hemnes-
berget i Helgelandskysten, Norg, kom til
Amerika 1898 i Kærligheden af Minot.
R. D. kom til Staten Washington
i fjæret Aar siden, og har nu et
stor Hjem i Kærligheden af St. Olaf's
Gård. Hans Hustru Louise er
fra samme Sted i Norg. Hun kom
til Amerika i 1908. Hendes Far var
Stolearbejter.

Gulle E. Sæther er også født i
Hemnesberget i Helgelandskysten. Hun
kom til Montana i 1894 og flyttede
til Washington i 1900. Hun har nu
tydset sig en pen Hjem i Kærligheden
af Engelsk. Hans Hustru Kristine
er født i Modum Prestegjeld i Nor-
ge og kom til Washington i 1912.

Det er stor Hjem og Samunitring
for vor lille Menighed af jaadonne
som har haft en god, luthersk Opdra-
gelse i Norg. Flyttet sig til Frederik-
shavn her på denne Side af det øste-
re Hav. Vorledes er jaadonne us-
ge Hjem til Hjem for sin Far og Mor
som opdrog dem og gav dem strikken-
dommens hellige Krav at huse med
sig til den noe Verdenidel. Vor
ledes vilde vel mangen gammel Hjem
og Mor Hjemme børne af Fred ber-
hjemme i gamle Norg om de sif je
med højten Jor deres egen hoved-
værdi. Vorledes har ikke hørt
værdi. Vorledes har ikke givet nogen
Betænkning mit. Men hælder i næste
Nummer at han fuldstændig Beret-
ning om det. Saa meget fan vi sige,
at det var et enklaarnde væske, stor
Jest alle de fire Døge, den varer.

Arlington, Wash.

Grindforeningen i Vor Fælders
Menighed holdt Torsdag til Ma-
ner hos Mrs. H. C. Johnson. Ker-
nemagen besluttede blandt andet at
stætte Missa Mission og Pacific
Districts Indre Mission. Embodi-
polerne holdtes som følger for det
kommende Ma: Pres. Mrs. A. W.
Patterson; Sekr. Mrs. J. Maloney; Ma-
nager, Mrs. J. Phelps. Grindforen-
ingen også nedsængette Solmøb-

get til Brug ved sine Mæder.

Past. C. Bergs familiens Bla-
tter har været følgelig et nu meget
bedre.

Silvana, Wash.

Bjøns Menighed har det nu tro-
velt med at forståme Grunden for
at sætte og næste meto Vladts for
Menighedens Hjem og Vogn.

Engelsk Gudsstjeneste i Bjøns Me-
nigheds Selskab Onsdag den 10de
Mars Kl. 8 om Aften.

L. C. Thompson fra Bir junice i
dise Dage Abonnementer i Rabslaget
for Pacific Herald. Han givt det
gode.

H. G. B.

West Tacoma.

Gudsstjeneste i Nathaniel Menig-
heds Kapel, R. 11, og Stevens St.
Søndag Middag Kl. 11. Form. En-
dagsstole Kl. 10. Kærlig Mæ-
ten dene Hjem har Grindforeningen
en festlig Sammenkomst i kapellet.
En Dameforet jæger. Skat og
Slag. Smørbrød etc. serveres for
15 Cent.

Sød Tacoma.

Gudsstjeneste i den lutherske Kirke,
Warren og 61de Street, Søndag Mæ-
ten Kl. 11. Søndag Kl. 7:30 (til Søndag Kæ-
rlig Middag). Endagsstole Kl. 10
Form. Konfirmationerne møder Fred-
dag Kl. 3:15. Grindforeningens
møder Fredag Aften hos
Rødstads 1810 Union Ave.

Parkland, Wash.

Han Mr. Vernon var det Jean al-
mindelig mange tilfælde under Grind-
foreningsstolen. Blant disse fan vi
namne Kelli Lee, Peter Lee, Lucy
Danielson, C. L. Sterre, Gerda Co-
berg, Oscar Sanderson, Eric Redal,
Philip Jacobson, Anna Blod, Anton
Galberg og Amanda Rose.

Norma Bardon, Vera Kitchell og
Oleg Gang, alle Grindforeninger fra
Akademiet som i Vinter har fore-
taget Normal Skolen i Bellingsham
som hjem til Reunionen.

Gerrude Christensen havde Besøg
af Margaret Christensen under Grind-
foreningerne den 20de og 21de.

All de ældre Glever som var tilfæ-
de ved Østen fan vi nævne E. O.
Bieg fra Dr. H. J. Biell, Tacoma,
Ben Johnson og Olaf S. Olson fra
Collins, R. E. Sellum fra Mt. Ver-
non, Geo. H. Nelson fra Eatonville,
Vannie Wood fra Everett, Bertie
Johnson fra Paulsbo, Emil A.
Nelson fra Seattle, Mrs. J. Ten-

med Aberdeen, Davis, Vernon, Den-
ry, Eljerem.

Seattle var vel repræsenteret ved
festivalen. Måndt nævntes fan vi mente
Gitter Anderson, Ada og Jessie
Holt, Leonard Vernon, Sidney John-
son, Leo Estep, Bella Smith, C.
Gibhammer, Edward Arntzen, Al-
phonse Lee, Elida Erickson, Rettie
Groth, Gill Stephens, Ella Doote,
L. Target, Theo S. Vernon, Rettie
Vernon.

Paulsen var repræsenteret af Jel-
lie Jacobson, Leslie og Carolina
Johansen.

Ara Silvana havde vi under Øjen-
foreningsfestighederne "Vespa" af
Willie og Louis Günther.

Mr. W. Jahr Jr. og C. W. Korn-
gard bragte os under festighederne
fortrige Uge.

Past. John Olsen fra Brandt, S.
Dak., som har været blandede os
i fest til er nu med sin familie rejst
til California, hvor de skal tilhørte
en Del af Vinsteren. Nedenfor
kan der her i Tidsskriftet, havde vi den
glede at høre ham prædike i vor
kirke her.

Past. Harstad og Past. Ong den
dag i Luther College Clubben fik
Seattle den 1ste Mars.

Gunnar Borggaard, der et Par
Kor siden sit til Norge har bejlagt
sig ved et Udstillingsside i Marsheden
af Arlington og som siden har ligget
under Virgehandling i Seattle, er
nu også dømt ved Døden. Når
der blev ved Hovedmøtet herefter har
han.

Howard Tonja, CEO ved Bla-
menet havde mylig Velog af sine for-
ældre, som var i Paulsø.

**Portland Light and Water Com-
pany** har nu begyndt med at opstarte
Redningsselskabet i Marsheden af
Arlington og som siden har ligget
under Virgehandling i Seattle, er
nu også dømt ved Døden. Når
der blev ved Hovedmøtet herefter har
han.

Armand L. G. Ross offlagde for-
trige Torsdag Morgen et venlig Besøg
hos sin Sønnesøn og Datter Clara
er Clever ved Hovedmøtet.

Mrs. Olaf Vinge, der havde til-
bragt et Par Uges Tid hos sin Bro-
der Mrs. O. H. Greibrook var til-
bog i Danmark fortalte Uge.

I Barnehjemmet er man nu lært
dig med Indlægning af elektro-
lytter. Nebelbet blev udset af
Kull og Damp og er udset på
bebidde Maade.

Gutterne har henvist sin Kirke i
Jølle to eller tre Uger til at rødde
en leje "Plads til en baseball dia-
mound" på Stolegrundet.

Quindalieringen malede den
24de Februar i Kirken Vincent.
Mrs. Danellon var Vorlunde. Et
ant. Medlem blev optaget, nemlig
M. W. Nelson. Raafis Røde holdet

hos Mrs. Gabuchi Onsdag den 10de
Februar. Alle velformede.

Spokane, Wash.

Årsmøde Aften den 12de Februar
fervoredes Vindefest ved en "Supper"
her i Wiefers Underetage. En stor
Festvalg var tilstede og ville ha-
nede og mætte af de delige nordiske
gæster, som der var en Overlad af.

Torsdag Aften den 16de Februar
havde Luther Guild et Valentine
Party i Geo. Sternantis hjem, hvor
man havde få udeover gæster.

Årsmøde Aften den 24de Februar
ved Mødet af Ullghommene i Kielsens
Underetage, var godt frem et talrig
Stort af alde familier varre
Jølle var at overraske Leisberg-Ja-
misen, som havde fået forlade Mi-
nnesota og Spokane og flytte til
Minneapolis. Uheldigvis blev Mr.
Leisberg hos denne Dags Elter
midtag, for han var godt til at hol-
de Segen. Som Jølige heraf, var
det vanskelt at få nogen anden af
familien til at indtage sig ved Jø-
llen. Dog løftedes det til at
møgen Vullen fra Staudernes Side,
som telefonerte til sin Mr. Leisberg
sammen med hendes Solgerinde, at
komme. Et godt Villende blev da
overrakt Hadersgalleriet. Jon Ros-
jor Menighedens Vorlunde var
boende Mr. og Mrs. Leisberg's ihor-
dige Nebude i vor Midte, men Da-
de, af vi ikke kørte ind hos Jølle.

Stanwood, Wash.

Stanwood Menighed har en af
sine ældste Medlemmer til Graven
født 1876, da Rev. P. Sunderson
stod til Golfe. Sammen med sin
Mand kom han herfra i 1876. Han
overlevede af sin Mand iant 8. Born
Hendel Zan Westra, var en af de
første Gutter fra Vorlunden til at
freelancere Luther College. Når
han var en halvpræst og kaldt Skombe,
dåm vil erindres Mandt Stanwood
første Pioneer som en trofast Ven
og Wederbeder. Under det lange
Tidsskrift har han god Betrufnug-

tid og blev set i at næste sin Vel hos
Herren. Til Begravelsen havde
Venner opset Stolen op Bønnen
fra Menighedsfolken som en højler

Skrinramme. Pastor Asbjørnsen
talte på Rosk og Undertegnede på
Engelsk. Det var stort Interessant
og mange af Settlementets ældste
folk kom med sangsels fra for at her-
høre sin gamle Veninde. Herd med
Stue! Væsigen var hørd hørd
Mænd!

W. H. C.

Seattle (Villard).

Pastor Ordahl taltes for en afslut-
ten med at betjene prædile, for Bi-
ans menighed den sidste pastor Vor-
lunden var i Kloster.

Torsdag morgen tre mission-
guiderne mødte med Officer, M. 9.15
førstes børnene, og der holdes en fort-
ættelsesmissionær ved en god L.

med sine funspenger at være med i arbej-
det for at bringe Jølebarnet til bed-
ringen.

Onsdag Aften den 11de Februar
havde Luther Guild et Valentine
Party i Geo. Sternantis hjem, hvor
man havde få udeover gæster.

Årsmøde Aften den 24de Februar
ved Mødet af Ullghommene i Kielsens
Underetage, var godt frem et talrig

Stort af alde familier varre
Jølle var at overraske Leisberg-Ja-
misen, som havde fået forlade Mi-
nnesota og Spokane og flytte til
Minneapolis. Uheldigvis blev Mr.
Leisberg hos denne Dags Elter
midtag, for han var godt til at hol-
de Segen. Som Jølige heraf, var
det vanskelt at få nogen anden af
familien til at indtage sig ved Jø-
llen. Dog løftedes det til at
møgen Vullen fra Staudernes Side,
som telefonerte til sin Mr. Leisberg
sammen med hendes Solgerinde, at
komme. Et godt Villende blev da
overrakt Hadersgalleriet. Jon Ros-
jor Menighedens Vorlunde var
boende Mr. og Mrs. Leisberg's ihor-
dige Nebude i vor Midte, men Da-
de, af vi ikke kørte ind hos Jølle.

Torsdag morgen tre mission-
guiderne mødte med Officer, M. 9.15
førstes børnene, og der holdes en fort-
ættelsesmissionær ved en god L.

med sine funspenger at være med i arbej-
det for at bringe Jølebarnet til bed-
ringen.

Onsdag Aften den 11de Februar
havde Luther Guild et Valentine
Party i Geo. Sternantis hjem, hvor
man havde få udeover gæster.

Årsmøde Aften den 24de Februar
ved Mødet af Ullghommene i Kielsens
Underetage, var godt frem et talrig

Stort af alde familier varre
Jølle var at overraske Leisberg-Ja-
misen, som havde fået forlade Mi-
nnesota og Spokane og flytte til
Minneapolis. Uheldigvis blev Mr.
Leisberg hos denne Dags Elter
midtag, for han var godt til at hol-
de Segen. Som Jølige heraf, var
det vanskelt at få nogen anden af
familien til at indtage sig ved Jø-
llen. Dog løftedes det til at
møgen Vullen fra Staudernes Side,
som telefonerte til sin Mr. Leisberg
sammen med hendes Solgerinde, at
komme. Et godt Villende blev da
overrakt Hadersgalleriet. Jon Ros-
jor Menighedens Vorlunde var
boende Mr. og Mrs. Leisberg's ihor-
dige Nebude i vor Midte, men Da-
de, af vi ikke kørte ind hos Jølle.

Torsdag morgen tre mission-
guiderne mødte med Officer, M. 9.15
førstes børnene, og der holdes en fort-
ættelsesmissionær ved en god L.

med sine funspenger at være med i arbej-
det for at bringe Jølebarnet til bed-
ringen.

Onsdag Aften den 11de Februar
havde Luther Guild et Valentine
Party i Geo. Sternantis hjem, hvor
man havde få udeover gæster.

Årsmøde Aften den 24de Februar
ved Mødet af Ullghommene i Kielsens
Underetage, var godt frem et talrig

Stort af alde familier varre
Jølle var at overraske Leisberg-Ja-
misen, som havde fået forlade Mi-
nnesota og Spokane og flytte til
Minneapolis. Uheldigvis blev Mr.
Leisberg hos denne Dags Elter
midtag, for han var godt til at hol-
de Segen. Som Jølige heraf, var
det vanskelt at få nogen anden af
familien til at indtage sig ved Jø-
llen. Dog løftedes det til at
møgen Vullen fra Staudernes Side,
som telefonerte til sin Mr. Leisberg
sammen med hendes Solgerinde, at
komme. Et godt Villende blev da
overrakt Hadersgalleriet. Jon Ros-
jor Menighedens Vorlunde var
boende Mr. og Mrs. Leisberg's ihor-
dige Nebude i vor Midte, men Da-
de, af vi ikke kørte ind hos Jølle.

Torsdag morgen tre mission-
guiderne mødte med Officer, M. 9.15
førstes børnene, og der holdes en fort-
ættelsesmissionær ved en god L.

med sine funspenger at være med i arbej-
det for at bringe Jølebarnet til bed-
ringen.

Onsdag Aften den 11de Februar
havde Luther Guild et Valentine
Party i Geo. Sternantis hjem, hvor
man havde få udeover gæster.

Årsmøde Aften den 24de Februar
ved Mødet af Ullghommene i Kielsens
Underetage, var godt frem et talrig

Stort af alde familier varre
Jølle var at overraske Leisberg-Ja-
misen, som havde fået forlade Mi-
nnesota og Spokane og flytte til
Minneapolis. Uheldigvis blev Mr.
Leisberg hos denne Dags Elter
midtag, for han var godt til at hol-
de Segen. Som Jølige heraf, var
det vanskelt at få nogen anden af
familien til at indtage sig ved Jø-
llen. Dog løftedes det til at
møgen Vullen fra Staudernes Side,
som telefonerte til sin Mr. Leisberg
sammen med hendes Solgerinde, at
komme. Et godt Villende blev da
overrakt Hadersgalleriet. Jon Ros-
jor Menighedens Vorlunde var
boende Mr. og Mrs. Leisberg's ihor-
dige Nebude i vor Midte, men Da-
de, af vi ikke kørte ind hos Jølle.

Torsdag morgen tre mission-
guiderne mødte med Officer, M. 9.15
førstes børnene, og der holdes en fort-
ættelsesmissionær ved en god L.

med sine funspenger at være med i arbej-
det for at bringe Jølebarnet til bed-
ringen.

Onsdag Aften den 11de Februar
havde Luther Guild et Valentine
Party i Geo. Sternantis hjem, hvor
man havde få udeover gæster.

Årsmøde Aften den 24de Februar
ved Mødet af Ullghommene i Kielsens
Underetage, var godt frem et talrig

Stort af alde familier varre
Jølle var at overraske Leisberg-Ja-
misen, som havde fået forlade Mi-
nnesota og Spokane og flytte til
Minneapolis. Uheldigvis blev Mr.
Leisberg hos denne Dags Elter
midtag, for han var godt til at hol-
de Segen. Som Jølige heraf, var
det vanskelt at få nogen anden af
familien til at indtage sig ved Jø-
llen. Dog løftedes det til at
møgen Vullen fra Staudernes Side,
som telefonerte til sin Mr. Leisberg
sammen med hendes Solgerinde, at
komme. Et godt Villende blev da
overrakt Hadersgalleriet. Jon Ros-
jor Menighedens Vorlunde var
boende Mr. og Mrs. Leisberg's ihor-
dige Nebude i vor Midte, men Da-
de, af vi ikke kørte ind hos Jølle.

Torsdag morgen tre mission-
guiderne mødte med Officer, M. 9.15
førstes børnene, og der holdes en fort-
ættelsesmissionær ved en god L.

med sine funspenger at være med i arbej-
det for at bringe Jølebarnet til bed-
ringen.

Onsdag Aften den 11de Februar
havde Luther Guild et Valentine
Party i Geo. Sternantis hjem, hvor
man havde få udeover gæster.

Årsmøde Aften den 24de Februar
ved Mødet af Ullghommene i Kielsens
Underetage, var godt frem et talrig

en af de gamle pionerer, som forlod
Norge allerede i 1865 og kom til Se-
attle i 1888. Herberg var en fjern-
veninde; men et hold ved trappen
for et års tid siden blev hans bane.

Han efterlot hustru og to børn,
Bella og Signor, hvilken både hel-
digst er for nu til at være sin
mors hustru. Store forsamlinger
med sine børn ved begge begravelser,
det viste sig, at store venner færdede
hvorfor hertil.

En Herrens sang

Den vundelige, fræsiforme, refor-
merede salmebladet Anna Gross
har nedbragt sin ven for os; men
hun, jeg hørte for mange at lære at
lyse Guds vejs bæ, har mi viselig
alt lært at synge „den nye sang for
tronen og landet.“

Det er atelens utrolig, hvad den-
ne vindte, blandt dem hun var, produc-
tere — nu sør 8000 sangs, omend
det hersker jo et coenit. Det er jo
selvof, at alle andre vore øv-
rigt givet, fast menneke kan produc-
tere, kan meget og — alt da I
fælles.

Hus var jo også refereret, Jon
hus hadde ikke den gedigenhet i sal-
menne, som den lutherske litle bar:
men når vi så mag er jo mest for dei
letter, Jon de blev meget populære,
og til indgang hos mange, Jon ikke
bar fælles for den mere højligne
salme i bibelfrit tit.

Dog føl dels, at han i enkelte
faser nædde adfældig højde, og det
er også for os luthersmene, som er
med forstående med frødig, musikalsk
indlægning, en salmeart af mange de
væste salmer „Rejoice in the presence of Jesus“ o. a.
og hendes bedste. Sez 267 i „Chris-
tian hymn“, den er mannde.

Pastor N. A. Larsen

telever til past. Vergesen blandt an-
det følgende, som vi er beriget om,
at han ikke vil indehæve mot at fa-
gaa andre fra glæden os:

Min hustru og de jævne er frende-
les hos tilfældet. Det går ikke an
at faste med dem vore vinteren. Des-
uden er vores hus ikke særlig. Her
kommer vi doglig i nær betragtning
med finejrene og faar god øvelse i at
tale. Sandhedsliget kommer vi til
at bevænde med de jævne. Miss
Templet og Christen kommer da
vi at faa sig op på vifelholen og jeg auf-
tæller.

Vifelholde præferer mi en undervil-
ley latelament. Miss var vel arbejde-
de er i sin begyndelse, var vi alt fra
100 til 200 ved hovedgudstjenesten.
En 50 har meldt sig ind til damp-
understationen. Det ser ut som om der
er store muligheder her. Bare vi kan
færdes i Vick, Norge, i 1845, og er bli-
diglig til arbejdet og kan arbejde

**DRS. DOERRER & BLODGETT
DENTISTS**

1156 Pacific Avenue Room 206

Tel. Main 4551

Tacoma Wash.

Anthony M. Arntson

NORSK ADVOKAT

614-5-6 Fidelity Bldg.

Phone Main 6305

Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER

& C. JACOBSEN

NOESKE ADVOKATER

501-5 Lyon Bldg. Seattle

Dr. C. Quevlie

Behandling Hystomme 1
Oren, Næse, Hals og Bryst.
Kontakttid Kl. 1-5 a. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag også
Kl. 1-8 a. m.
Kontor: 1918 Realty Bldg.

Dr. Hyslin

Office 1201-5 Fidelity Bldg.
Hours—11 to 12 A. M. 2 to 4 P. M.
Evenings and Sundays by
appointment

Phone Main 400

Residence #24 No. 1 Bl. Main St.
House calls made preferably out-
side of office hours.

Dr. J. L. Rynning

Norsk Legge

Provident Bldg., 10. & Pacific
Kontor Tlaser—2 til 4 Etgm. Om
Bærekraftige Helse Attale
Main 1957; Res. Madison 1003
Tacoma, Wash.

John Holleque W. R. Thomas
**PARKLAND MERCANTILE
COMPANY**

Gen'l Merchandise, Groceries,
Hardware, Hay, Grain, Feed
Main 7483-J3 Parkland, Wn.

Når man kommer fra Vesten, mødes man gjerne af en hel De' "runners," som udgiver sig for Dampskibsliniens Agenter. Men Dampskibsliniens Agenter møder aldrig sine Passagerer ved Stationen her. Om man vil tage ind på Hjemmet, bør man hæst telefone til os fra Stationen og vente der til vort Ombud kommer. Tel. 5851 Broad. Ellers tager man fra de næste Stationer med Belt Line til Husets Dør. Fra New York Central Depot tager man Subway til South Ferry. Fra Pennsylvania-Dørst 5th Ave. var til Døren.

Det Norske Emigranthjem,
45 Whitehall St., New York.

med trofæp, og bare følt hjelmevisende "Arbeidere") og Midler og stedig bede for arbejdet.

Hertil har vi ikke angivet, at vi kom til Alaska. Og jeg hæder, at vi aldrig har angræ det. Vi lever vel og er luffelige i vores nye samværelse. En stedelig bilen til præsterne os andre venner der påsætter.

Et par Dage i Petersburg.

Det var ikke frit for at usædlig beten blandede sig med blæselslanten, da indkøbelsen modtoges til at blæse vægt. Thorvaldsen ladt berørge i bet høje nord, og onsdag den 10de drog "Jefferson" noget med hin "dyre last", som man jo sier, og ingen vil modif. halvdel offentlig.

Men det var ikke i at bli kærlig. Søndag morgen. Igenom gudstjenesten i Ballard skulde begynde, kom Thorvalds fra Alasko om at komme derover den følgende lørdag, og der var lørdagsstole, to gudstjenester og tjenest til Fleischmannsatorium den lørdag, ordning med referater og lignende manden og han 22 sygebolst at gøre, for en mindre dag valsteb; men det gif, og præcis kl. 9 om aftenen tog bætten fra brænderen.

Det blev en aldeles dejlig tur med sin lige ligesang ved de tre, fire opnåede steder, som det intidetik har haft fra en halo til desvinden time af vært. Ellers er hele turen indenfor nærmest nullum store stikkere, som der står om Norge. "Som det higer fortalt, veivoldt over landet"; men ikke med de høje høje, for det er næsten ikke et hus ot le fra en palæer Vandebuer, til en kommet til Sketchfab, bare ensformige fjelde med lige variation bæbte i linjer og vægning.

Naturen var vild, ensom og stærk, omend den ikke kan sammenligne med Norges Vestkyst (f. eks. turen fra Stavanger til Bergen) ! Unde vildt overvælding, saa var det dog et hus for stort, at det ikke let kan glemmes, og en usædlig læske. Omnia og jorden udfører din storhed o. s. d. Særlige lso. lso. reberne i et fuglevej op efter bøfshøgheden og det følelse af vært meget rauv for kontrolløse hærfen i Melchior eller Strongell; men det er nærlig ikke menneske som ofte modtager sig efter omstændighederne som f. eks. med det utrolig høje ingenstørrelse her har vært udgivet for at utjæne Seattle.

Petersburg var relæns mon, og bætten omkom bætten midnat lørdag, og det var jo ikke det heiligste af vært oppe til kl. 2 natten før, man skal saa lo magie; men lso. lso. hadde et jævnet sig tre dage på bætten, hvor

men både spiste og sov fire gange i døgnet. Petersburgs naturlige omgivelser var vel bedst sammenlignet med Verdens, der lågger i bunden af en lige fjeldgrøte med en bane, som endog er mere indenfor end Verdens, idet sun et litte star slapper litt bætteret ind. Det var ikke en fortællig bænk, men præstetilfælde p. g. a. det trænge og hjælpestrætte land "Strongell Karron"; men "Jefferson"s faste, hvæften Nord, er en rigtig hensigtsmæssig, modig, fortællig, sikkert og en stærk far, som ga alle den trængte følelse, som famagitten, der sa: "Det er ikke red, for jeg skal ved vorret".

Petersburg er en by med næsten 700 indbyggere, hvoraf ca. 600 er nordmænd og sun 100 "indfærdinger". Byen har til med to bæn, d. v. s. den hadde to; men den var brugt sig ved at "gå paa bænk", og den anden præget det samme, men den blev rødt, en helt været voldsomme. Det er næsten ikke gælder, der er nærmest brede fortænge, og næst været fest og flæde optur fortægt eller gælen. Hvad det nu er, man vil "publicum" tro op til væggen høi paa boens "Storl Johann". Eller er det en bænk liden en med nette lmao huse bænk. Januar av Norge's 1. Jul. bænkfest — ganske store tildels — og en bænk; men desværre her som andre bæn er både jæsener og det, som sætter et; men nu prægter det en hærdig temp for at renje byen, og løffes det, da jul pojt. Thorvalds nærmest som bænkenderen, selv om det ikke løffes i hans tid, men godt. Som disteren sier: "Goo, som godt foran i en alvorligt, han lejer ei bon jæmper han og følde".

Søndag kl. 11.30 havde vi nærligst hænse, og da tiden der er en time senere end hos os, for man altid, at de der begynder, naar vi slutter. Den løffelse. Hile bænk havde en usædlig stor forsamling, ja vært. Thorvalds; men de læste forsamlinger er om aftenen, da der holdes en gælf, for det er jo højs engele og gælf gudstjeneste. Saal at alle, som idetforst til til bænk, går da. Om aftenen holdes da engelf male i coeniente jul i lsoen, hvor mange male frem; men stort var forsamlingen mandag aften, da det løffes male holdes. Tirsdag formiddag gik efter bætten, og fredag morgen var vi tilbage i Seattle, hvor arbejdet vartet med hæfdesel og alt andet, og lørdag havde vi fem meter i Ballard, joa bætten paa bætten som godt med.

Det vægtigste, vi ledningen her har benyttes til, er at fremlegge for lærene betydningen af at være os fir-

P. Oscar Storlie & Co
Norsk Begravelses Bureau
Telefon: Main 1122

freelundamnen berørte for at kunne drive træktiv virksomhed for at bringe vores landsmænd til Grønlands bus og ørd. Der er sun en bænk, som præsteboligerne bægget, samt præstebolig; og da de gav op, idet de mente, det var en lutherisk arbejdsmært, som præsteboligene var bætten tilfælle, hvor en denne nette lille eiendom der formåldested og uborebillig, var et været, idet den var en lutherisk arbejdsmært nu fan forstien for \$1800 og fulgten for \$1000, hvis den låsat til inmort. Vil ikke en eller anden træktroder hjælpe her? Hjælperiet har låsat hell et par øar deroppe, saa de sun ikke ventes at gjøre sammeget selv netop nu. Gaaer eller gi lige netop nu, mens det gælder. Tænk, om en eller anden, som God gav timeligt godt netop i Kloster, vilde gi ham bænk ved at hjælpe hans arbejde igang i Petersborg.

Det interessanteste ved bænken var måske med det en omvendt japansk. I Japan har man tre flagg hængende: Budisme, Shintoismus og Konfucianisme, og saa er der nu omvendte kristne. Det sad en intelligent utseende japoner i salongen, og det hadde alt været en fristelse at fås ham i hånd; men han fandt bænk og befundte at tale om den lutheriske kirk. Bænkens hærtes han underligst i en japoners mund. Han tilhørte militærkasten. Japans nærligste fløske, idet sun afstanden er højere; men han var blot en frist, og Kristi sind giv ikke rum for dumstillet og rangstillet. Han var ganske lidstrem. Han sadde i Kloster for Forende States regning deret taff; i en japonisk nærbænk og holdt foredrag om Japanes hæderiske religioner i bænkolerne. Vi talte og sang sammen om vor fælles frejser, og da vi

C. O. Lynn Co.
Skandinavisk Begravelsesbureau
910-912 Syd Tacoma Ave.
Main 7745 Tacoma, Wash.

tilbæs, hvortejet ham: „Mr. Hoffmuchi vil De giøre mig og min næring den høre glæde at komme paa vores engelske missionærskonference i London den 7de marts og besøge det kristne mål: „Overfor bies De en fristende“, hvortil han med glæde svarer: „Ja, der vil jeg gjerne“. Saa bad jeg ham om han med det samme vilde høje et par af vores salmer paa japonisk, og det gik han også med gerning, for han end ikke er professionel kantor, saa vil det dog bli interessant at høre, hvoreledes det lader, daat japanerne synger vores kristne salmer til den samme tidsvis i det fjerne land der langt i vest over stillehavet.

D. G. Vergeen,

Tidens af for den lette og interessante Beskrivelse.

(29.)

Sundens Kirkearbeide paa Stillehavskysten.

Et Forstaa
Bed
P. R. M. Carlsen.

Pastor Engels' Beretning om Missionen paa Stilen.

(Fortset.)

Det forstaaer sig selv, at hvor der er saa mange, som lever uden Gud, der ikke der naturligvis vore adelige, som ikke sig til af at betragte sig med Knavet Kristendom. Men fine som i Almindelighed de fleste, der holder sig joa, lidet svaret til Knave, knalede er nu vel dette i en forægen Head tilhældet her. Oberst Hjelten har disse hold Betingelserne for at være Kristendom (i egentlig forstand). Saa langt fra at deres ejendommelige Anfæster med Genfore til Gud o. s. v. (forståvidt som de har nogen Anfæster da) kunne være en Fugt af Tørkning og end mindre af fri Tørkning, er de hver imod en følge af det modsatte — af alder Tørkning og Ligegyldighed for Gud og alt det, som hører ham til. Hvorledes skalde det vel opnås være muligt, at haandene, for lange oldrigt har gjort værre en alvorlig Trouse igjennem, nu skalde have stemmegravset de alvorligste, vigtigste og venseligste Sager, som ikke engang Verdens dødsindigste Tønner har maadt et mestre, og fulde nu red sin frie Tørkning og here i giste Slutninger være komne til det bestemte Resultat, at Guds Ord er Løgn og Kristendommen et Liebrug, bort fra Gud.

at der er ingen Gud, intet liv efter dette o. j. z.? Nei det Slags Brikeri, som der for det Meste ejer sig gældende, vil taar overvejlig i noget vedt nemlig at lade være at tænke paa Gud og alværtigere Ting. Dette hold har vel ikke altid haft den bestemte Hensigt at ville oppgive Gud; men i det gudløse Liv, som de nu engang har stillet sig ind i, hører de, at de stedje kommer længere og længere bort fra Gud, og at det mere og mere kostet dem både Andenlighed og Overordnede at lejlighedsvis tænke med alvorlige Ting, indtil de tilfældi synes, at det omrent er en Ummulighed og derfor ejer de umuligt det lader sig gjøre, at Haandomme Tænker gænge bort, indtil de måtte ses bedre Tænker til findant. Men de bedre Tænker kommer ikke altid Oliver der mere og mere at husle med, nedenfor Posten til at høre gænge sig til alvorligere Betingelser. Når mindre og mindre. Eller altid dog lades det at først haandome Tænker kan gænge bort heller. De kommer igien ofter og ofter, og når Beflammende mæltst gæller det, og minder dem om, at deres Forholds til Gud er ikke, som det skalte være; de plages med sine Synde, med Tænken paa Dommen, den retfærdige Gud, den endeløse Evighed o. s. v. Som be da ikke engang blive døde Tænker hvis, som idelig volder dem illo? O, at det dog var fundt, at det var Opdagelisse afstanden, at der var ingen Gud! Dette skille gør dem og hører paa, indtil de tilfældigt bevirder at sege at far sig selv bådt ind, at det er fundt. Og er det jo ikke kommet til det, at det gjelder at finde Midler til at haanne et Sovepude for et urolig, ond Sovemulighed, da er Memfæst en Tufindkunstner i Oppindhørelse. Da kan det joa de urimeligste Ting til at se rimelige og omvendt. Den gamle Sjælener der "Dagnus Hader," plejer heller ikke at være joa willing til at være med og øve sin Kunst ved haandome Lejligheder, og sine haandlangerne har ikke værste alle Steder, både synlige og usynlige, og følgen er, at haandome statfæst Memfæster snart slør der som ejførte Hjeltenere fire og fjerdje, og det uden at have bemærket sig stort med at tænke mon værlimed med at fås erklæret Hovedstaden ud af Hovedet. Saa haanne Hjeltenere har vi da desværre nok af herude. Da her er naturligvis Tufinder af Meader, hvorpaa Sindet kan sonke ned i Dørsidd og Ligegyldighed og saaledes blive mere og mere verdsligt og forfængeligt, indtil det tilfældigt er kommet afbødes

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

Aasberg, O. H., Parkland, Wash.
Baasou, H. E., Silvana, Wash.
Bergeson, B. H., 1727 W. 56th St., Seattle. Phone: Ballard 1306.
Birkhaugen, L., Box 175, Rockford, Wash. attle, Wash.
Belgium, H. S., 828 Athens Ave., Oakland, Cal. Tel. Oak 4251.
Borgo, Rev. Olof, 1555 11th Ave. E. Lawrence, Wash.

Borup, P., Cor. A. & Pratt St., Bureka.
Brevig, T. L., Teller, Alaska.
Breivik, G. L., Genesee, Ida., Route 1 Box 30.

Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
Evjenth, Rev. R. U., 266 Hermann St., San Francisco.

Eger, Past. Olaf, 1424 No. 45th St., Seattle, Wash.

Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho.
Foan, L. C., 1019 Franklin Ave., Seattle, Wash.

Groensberg, Past. O., 37 Collingwood St., San Francisco, Cal.

Hagene, O., 4314 No. 19 St., Tacoma, Wash.

Harstad, B., Parkland Wash.
Phone 7884-J-3.

Heimdal, O. E., Fir, Wash.

Hellekson, O. C., 810 No. 2nd St., No. Yakima, Wash.

Hendrikson, Geo. O., 425 E. 10th St., Portland, Ore.

Hong, N. J., Prof., Parkland, Wash.

Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.

Lane, Geo. O., 1464 Iron St., Bellingham, Wash.

Mikkelsen, A., Prof., 706 N. Anderson St., Ellensburg, Wash.

Neste, Th. P., 417—29th St., Astoria Oregon.

Norgaard, C. H., 2932 Lombard Ave., Everett, Wash.

Ordal, O. J., 912 So. 17th St., Tacoma Wash. Tel. Main 4270.

Pedersen, Rev. N., 1207 Stevenson Ave., Pasadena, Cal.

Preus, Past. H. A., So. 310 Chandler St. (in rear of church), E. 313 Third Ave., Spokane, Wash.

Preus, O. J. H., 2619 Paloma Ave., Los Angeles, Cal.

Rasmussen, Is., Burlington, Wash.

Stensrud, E. M., 2455 Howard St., San Francisco, Cal.

Stub, H. A., 1215 Thomas St., Seattle, Wash.

Tjernagel, H. M., 2029 Bath St., Santa Barbara, Cal.

Thorpe, R. O., Marshfield, Ore.

Xavier, J. U., Prof., Parkland, Wash.

Xavier, N. P., Parkland, Wash.

White, A. O., Elverton, Oregon.

Wenberg, Oscar, Bestyrer for Josephine Alderdomshjem, Stanwood, Wash.

Zremissionen i Pacific District Stanwood, Wash.

Leque, N. P., Kasserer for Josephine Alderdomshjem, 1016 Champion St., Bellingham, Wa.

Gaard, K. K., Kasserer for Parkland Barnehjem, Parkland.
Nelson, Miss Ida, Bestyrerinde for Parkland Barnehjem, Parkland, Wash.

Phone Main 7220

Carl B. Halls
Norsk Advokat

408 Lyon Building

Third & James, Seattle, Wn

Luthersk Bokmission, Bergen, Norge, uddeles gratis Andagtshøker, kritstolige Portretter og Bønge. Intet udelt 1,000,000. Vær med og delta Arbeidet.

The Stephen Home.

Rører Du sommer til Portland, Ore. tag ind paa The Stephen Home (det norske Hjem for unge Mænd) Bene, billige Bosteder for Rejende. Stephen Home, 249 1-2 Holliday Ave., Portland, Ore.

PARKLAND MEAT MARKET

H. Berger, Proprietor

Dealer in
Fresh, Salt and Smoked Meats
Live Stock of All Kinds
Bought and Sold
Phone Main 7843-R3

St. Johns House.

Furnished Rooms, single and for Housekeeping. Reasonable Prices.

T. K. SKOV, Prop.

1020 1-2 So. Tacoma Avenue

Phone Main 2565

Puget Sound Posten

Printing Department

For all kinds of

JOB PRINTING

Business- or Visiting Cards

Billheads, Letterheads,

Statements, Etc.

Also Equipped with
Linotype

and

Modern Machinery

for Printing

Books, Catalogues, Pamphlets, Etc.

We recommend the

PUGET SOUND POSTEN

119 So. 14 St. Tacoma.

Bestillinger modtages paa "Folkekalenderen," der vil være redt til Forsendning den 15. December, ligelæst paa Synodalberetningen.

Godt Udvælg af Bibler, Psalmebøger og kristelige Bøger havnes paa Lager til billige Priser. Postordre fyldes prompt.

J. F. VISELL CO.
1114 Pacific Ave. Tacoma

der var det bedste Riddel til at have i Døden med en Øgen — paa sine Ører.

De to Øbler som nu lind og Ingde haandremme paa Varlen. Bl. 3 gik fort i Spidsen ved Siden af "Chaplain", derefter kom Rev. Strandlund og Gjentz, tilslut Øblerne med Varlen. "Chaplain" løbte en Størst Ven, idet vi gif gjennem Salen, til vi kom til en Der, hvilken nøbuet op til en naben Sal hørte Saligen stod og hørte til. Til flere vor tilstede paa Jubelbillet fra Bl. 3.

Sundbjerget og Blodsdroben.

Var nu S i Stillehøvet var en grusom. Robbingen Hænding ved Glads Røde Bliven en udvægt Udsigter af den Herre Jesus. Han var blind; thi før sin Onsindelse havde han i en Kamp fået et Dagfors hænde bortset høm Synet. Men den gamle, blinde Ørigher var en Jættig og spærring Læder. Tilhører og bevæbre hon godt, hvad han hørte, at han blev nocken godt findt i den hellige Ørighet. Da han så på sit Dabstier, besøgte en Missionær ham i hans ensomme Høje. "Den er ikke forlæbt", sagde han til Missionæren. "Bl. jeg har øste Besøg af Blid. Vi talte nethop med voerand, da du kom." — "Overens koltz i dor?" — "Den bad ham om at jeg snart måtte høje fare herfra og være med Kristus; thi det er jo meget bedre." — Missionæren spurte ham da, hvorpaa han grundede dette Haab, at han skulle føre med Kristus. Svarer han: "Den var denne Morgen i Høje Blid; men nu er jeg ikke relig. Den har et ubare Hjerg med Luther Skræmme paa begge Ørigher. Den forsøgte at bortlæg Hjerget; men da jeg var sammet et bl. Stofse op, stortet jeg ned igjen. Menglelig og udværet satte jeg mig ned og græd. Neben jeg løb hæledes, saa jeg en Blodsdrobe fulde paa Hjerget, og i et Liebholt var det forsvundet." Missionæren sagde da: "Det var et underligt Blid; hvad troer du det hører?" Den Gammel farvandte sig over, at han ikke hørte det, og svarede: "Hjerget er mine Smider, og Dræben, som falbti døpna, var en enesten Dræb af Jesu fastbare Blod, som smelter mit stærke Sydebjerg." A Troen paa dette Blod alt den træs stor glæd og glad ind til sin Herres Glæde.

Borthættelse fra Side 3.

Louis Larsen's Henrettelse.

Det er meget vanværtigt at see, at

J. W. RAWLINGE, D. D. S.
H. D. RAWLINGE, D. D. S.
A. K. STEBBINS, D. D. S.
Tandlæge
507 Realty Bldg.
Telephone Main 5196
Tacoma, Wash.

Berglund Bros.

Kaffehus

Bedste Sort Kaffe i Byen med Fløde, Sukker og Kager for

bare 5 Cents

1305 Commerce St. Tacoma

Lutheran Commission, Bergen Norge

Gode Bøger til Håbding fundt os i Hjemmet, blandt Bladene, paa Formue, paa Blad og til Samle og Sege, vil vi gjerne fås hos til at henlede Opmerksomheden paa Luther's Bogmuseum mange udmerke Bøger af fremragende Forfattere. Bøgene er godkendte af Bergens Bibliotek og sendes mod et ubestemt Vidrog ved Henvendelse til Luther's Bogmuseum, Bergen, Norge.

THE MUSICAL DEPARTMENT OF THE PACIFIC LUTHERAN ACADEMY.

The Pacific Lutheran Academy recognises the great importance of music as a means of culture and refinement, and aims to furnish high-grade instruction at a very moderate price.

This department furnishes special courses in piano, singing, history of music and theory and harmony.

The course in piano includes:

1. Primary Grade.
2. Intermediate Grade.
3. Advanced Grade.
4. Teacher's Certificate Class and

the Graduating Class.

This course is under the supervision of Miss Thedora Alfaa, a graduate of the Chicago Conservatory of Music.

Miss Alfaa has had eight years of experience as a teacher in schools and is especially qualified to teach advanced pupils.

The Band, Orchestra and Choruses will be conducted by T. M. Drotning.

Mr. Drotning has had a wide experience both in professional and amateur bands as well as choruses. It is safe to say that the school will produce exceptional musical organizations during the present year.

The plan is to render several programs and if possible complete the season by making a concert tour.

The class in singing will furnish material for the choruses.

Instruction in Band, Orchestra and Chorus work is FREE.

PIANO TUTORIAL—Single lessons \$1.00, 12 weeks (1 lesson per week) \$15.00.

Red.